

PROGRAMSKI JEZICI

1. O predmetu
2. Razvoj programskih jezika
3. Programske paradigme i podela programskih jezika

Nastavno osoblje

- Nastanik:
 - Suzana Stojković – kabinet 530
- Asistenti:
 - Martin Jovanović – kabinet 523
 - Ivica Marković – kabinet 523
 - Nikola Đorđević – kabinet 524

Sadržaj predmeta

- Predavanja:
 - Teorija programskih jezika
- Vežbe:
 - Programski jezici Java i C#

Način polaganja ispita

- Laboratorijske vežbe 40
 - Java
 - Vežba 1: Domaći zadatak 5
 - Vežba 2: U laboratoriji 10
 - C#
 - Vežba 3: Domaći zadatak 5
 - Vežba 4: U laboratoriji 10
 - Vežba 5: Windows aplikacija – u laboratoriji 10
- Završni ispit 60
 - Zadaci implementirani u javi 15
 - Zadaci implementirani u C#-u 15
 - Teorija 30
- *Uslov za polaganje ispita:*
 - *30 pena na završnom ispitu i*
 - *50 poena u zbiru*

Literatura

- M. Stanković, *Programski jezici*, Elektronski fakultet, Niš, 2000.
- M. Stanković, S. Stojković, M. Radmanović, I. Petković, *Objektno orijentisani jezici C++ i Java sa rešenim zadacima*, Elektronski fakultet, Niš, 2005.
- Materijal sa predavanja i vežbi dostupan na sajtu predmeta:
 - cs.elfak.ni.ac.rs/nastava

Definicije

Jezik:

- Sistem izražavanja misli koji ima odredjena glasovna i gramatička pravila i služi kao glavno sredstvo za sporazumevanje medju ljudima.
- Način sporazumevanja uopšte.

(Rečnik srpskoga jezika – Matica srpska)

Definicije

- **Prirodni jezici** su jezici nastali spontano u davnim vremenima i njima govore pojedine ljudske zajednice. Njihova pravila su definisana naknadno.
- **Veštački (formalni) jezici** su nastali svesno za konkretnu namenu. Pravila veštačkih jezika su definisana pre njegovog korišćenja.
- **Programski jezici** su formalni jezici namenjeni za kontrolu ponašanja mašina, naročito računara.
- **Programski jezici** služe za komunikaciju sa računarom, ali i da precizno opišu algoritam (pa spadaju i u grupu algoritamskih jezika).

Podele programskih jezika

- Prema stepenu zavisnosti od arhitekture računara
- Prema aplikacionom domenu
- Prema paradigmama programiranja

Podela programskih jezika prema stepenu zavusnosti od arhitekture računara

Slika 1.1 Podela programskih jezika

Mašinski jezici

- Svaka instrukcija mašinskog jezika se sastoji iz:
 - Koda operacije koja treba da se izvede i
 - Adresnog dela koji sadrži:
 - Opranade nad kojima će se operacija izvršiti
 - Adresu gde će se smestiti rezultat izvršene operacije
- Svi elementi mašinske instrukcije se pišu binarnom azbukom

Primer 1.1 *Sekvenca od tri mašinske naredbe od po 32 bita.*

0001	1101	1000	0000
0000	0000	1111	1111
0001	1100	0000	0000
0000	0000	1111	1100
0001	1110	0000	0000
0000	0000	0111	0010

Asemblerski programski jezici

- **Asemblerski jezici** koriste **simboličke oznake** (mnemoničke kodove) kako za predstavljanje instrukcija mašinskog jezika, tako i za predstavljanje memorijskih adresa gde se nalaze podaci nad kojima se obrada vrši
- Svakoj naredbi asemblerskog jezika odgovara jedna mašinska instrukcija

Primer mašinskih i asemblerskih instruckija

```
0010 0001 0000 1010  
0010 0010 0000 0001  
0010 0011 0000 1010
```

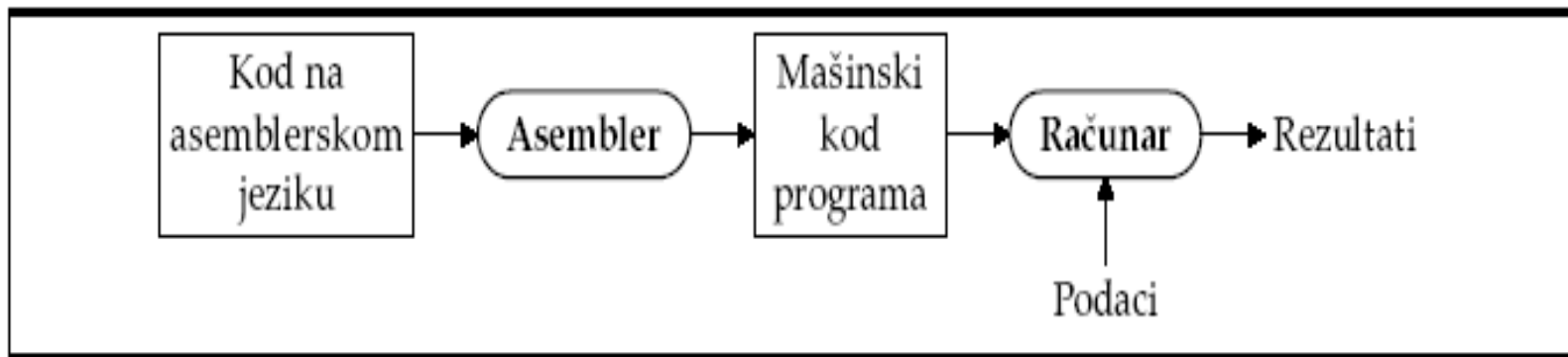
a) Mašinski kod

```
load R1,0A  
load R2,01  
load R3,0A
```

b) Asemblerski kod

Prevođenje asemblerskih jezika

- Programi pisani asemblerskim programskim jezikom se na mašinski jezik prevode pomoću prevodilaca koji se zovu **asembleri**.

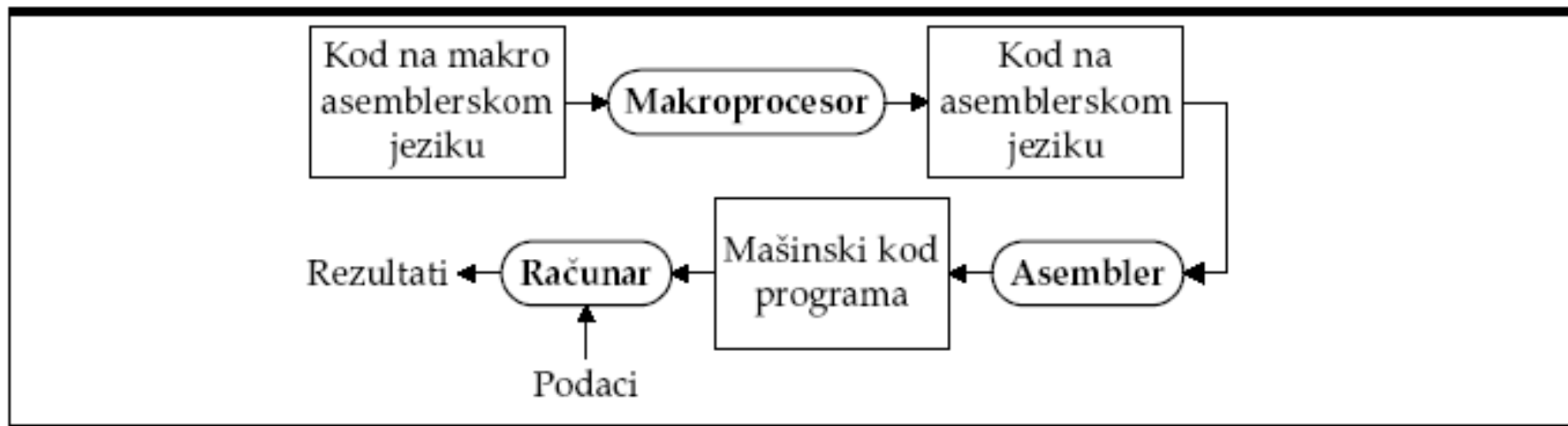
Asembler

Makroasemblerski jezici

- Uvode korišćenje makroinstrukcija
- Makroinstukcije zamenjuju skup instrukcija asemblerskog jezika
- Kreiraju se kad se izvestan skup instukcija ponavlja često u programu.

Prevođenje makroasemblerских jezika

- Programi pisani makroasemblerским programским jezikom se na mašinski jezik prevode pomoću prevodilaca koji se zovu **makroasembleri**.
- Makroasembler se obično sastoji od:
 - **Makroprocesora** – makroinstrukcije zamenjuje skupom asemblerских naredbi, i
 - **Asemblera** – asemblerский kod prevodi na mašinski jezik

Makroasembler

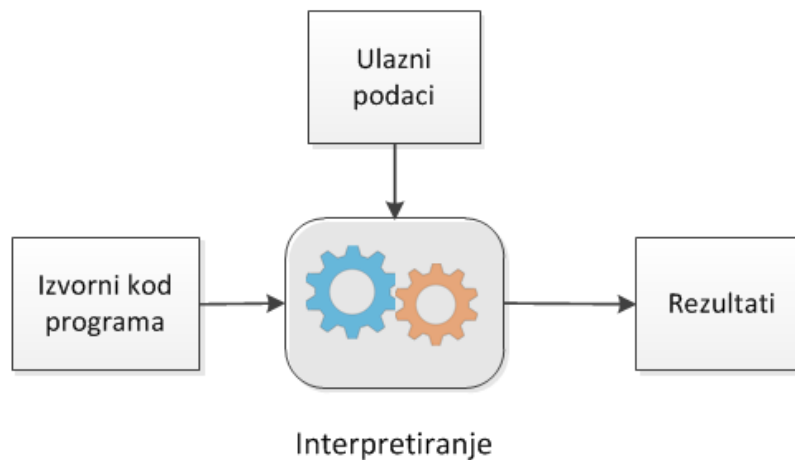
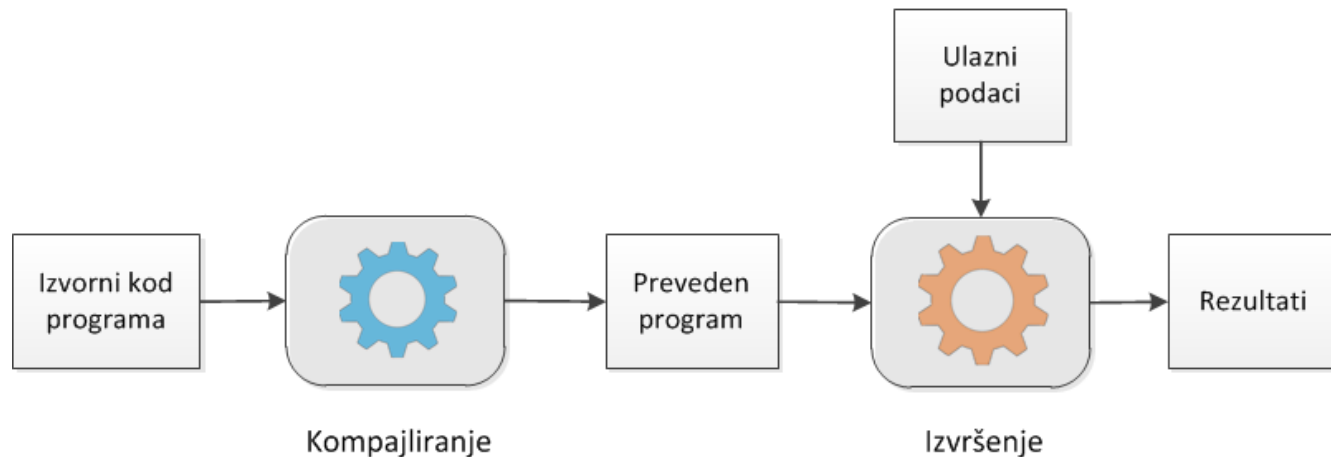
Viši programksi jezici

- Naredbe se potpuno približavaju govornom jeziku (engleskom).
- Kod postaje sve razumljiviji korisniku (programeru), a prevodioci postaju sve složeniji

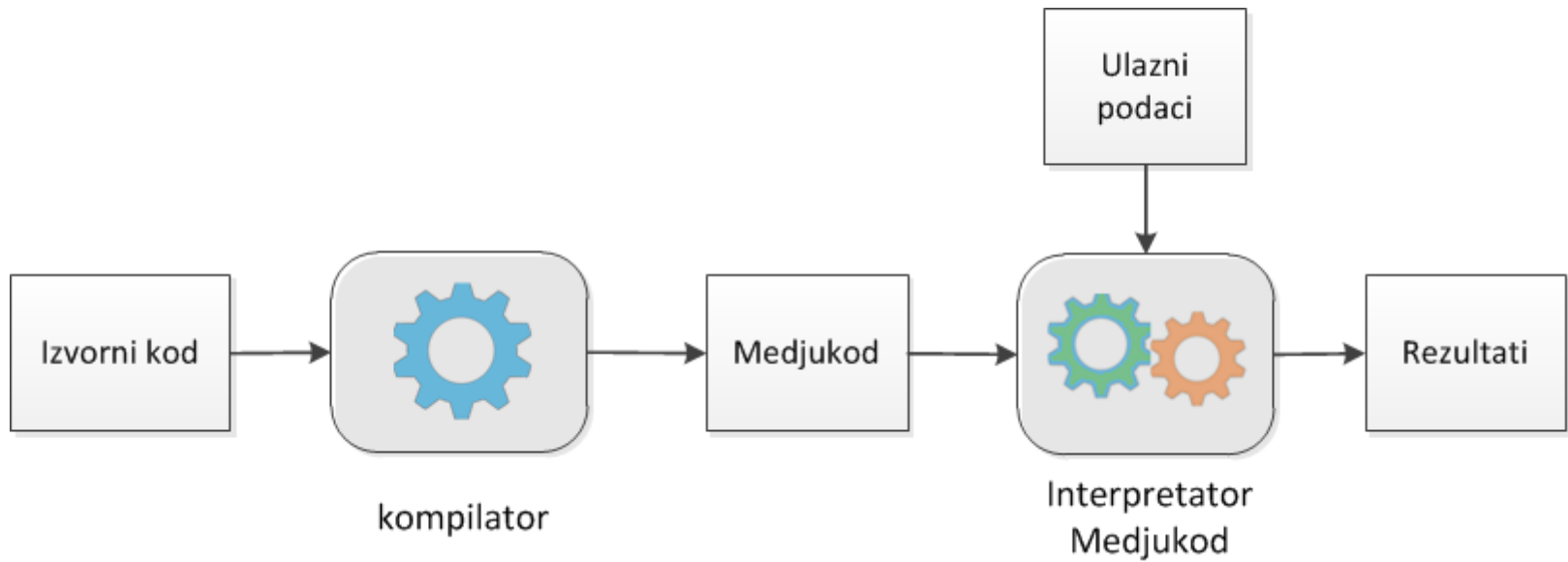
Prevođenje viših programskih jezika

- Programski prevodioci koji se koriste za prevođenje viših programskih jezika:
 - **Kompilatori** – prevode ceo kod i kreiraju izvršnu verziju koja se nakon toga može izvršavati neograničen broj puta bez ponovnog prevođenja,
 - **Interpretatori** – prevode naredbu po naredbu i svaku prevedenu naredbu odmah izvršavaju,
 - **Hibridni prevodioci** – najpre se kompilatorom vrši prevođenje do nivoa međukoda koji je jako sličan asemblerskom jeziku, ali potpuno nezavistan od arhitekture računara i operativnog sistema na kojem će se izvršavati. Zatim se međukod interpretatorom ili *Just In Time* kompilatorom prevodi i izvršava.

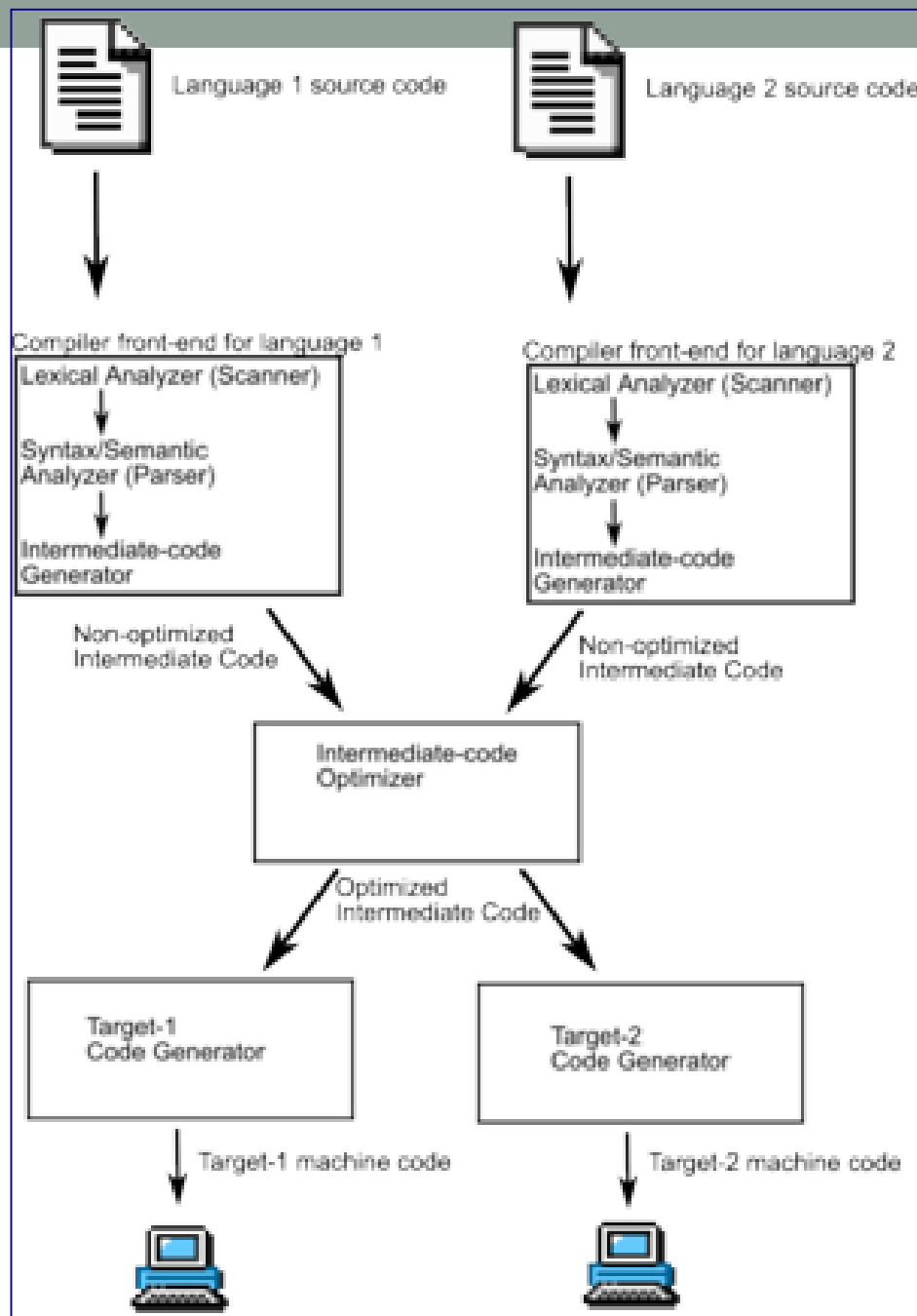
Kompilatori i interpretatori

Hibridni prevodioci

Multijezički prevodioci

Aplikacioni domeni

- Inženjerski (naučni) domen
 - proste strukture podataka (nizovi i matrice), ali se zato zahteva veliki broj preciznih numeričkih računanja
 - FORTRAN – prvi jezik projektovan za precizna numerička računanja
 - MATLAB
- Poslovni domen
 - Akcenat je na dobrom opisu i velikoj količini podataka koji se obrađuju
 - COBOL – prvi jezik projektovan za poslovni domen
 - Danas se u te svrhe koriste sistemi za upravljanje bazama podataka

Aplikacioni domeni

- Veštačka inteligencija
 - Funkcionalni jezici – Lisp,
 - Logički jezici – Prolog,
- Sistemsko programiranje
 - Zahtevaju veliku preciznost i brzinu rada, mogućnost upravljanja hardverskim resursima
 - C – prvi jezik projektovan za sistemsko programiranje – nastao i premenjen za razvoj operativnog sistema UNIX

Aplikacioni domen

- Internet i Web
 - Jezici za distribuirano programiranje
 - Jezici za definisanje sadržaja i formatiranje teksta na Web stranici
 - Markup jezici – HTML, CSS, XML...
 - Jezici za i programiranje interaktivnih i dinamičkih Web stranica
 - Skript jezici – JavaScript, Ruby, PERL, PHP, TypeScript, ...

Programske paradigme

- Programska paradigma definiše stil programiranja
- Najgrublja podela programskih paradigmi:
 - Proceduralne paradigme – cilj je da programer tačno opiše algoritam (način) rešavanja problema.
 - Konceptualne paradigme – zadatak programera je da precizno opiše problem koji se rešava, a mehanizmi programskog jezika treba da obezbede način njegovog rešavanja.

Osnovne programske paradigme

- U literaturi se najčešće 4 paradigme izdvajaju kao osnovne:
 - Imperativna
 - Objektno-orijentisana
 - Funkcionalna
 - Logička

Imperativna programska paradigma

- Nastala zajedno sa Fon-Nojmanovim modelom računara
- Program se sastoji od skupa podataka koji se obrađuju i postupaka (algoritama) kojima se oni obrađuju.
- Koncepti koje imperativni jezici uvode:
 - tipovi podataka – za predstavljanje podataka koji se obrađuju,
 - programske strukture – za predstavljanje algoritama.
- Predstavnici proceduralnih programskih jezika:
 - Fortran, Cobol, Algol, PL/1, Basic, Pascal, C ...

Objektno-orijentisana programska paradigma

- Najrasprostranjenija programska paradigma
- Softver se posmatra kao mreža objekata koji međusobno komuniciraju razmenom poruka
- Objekti se modeluju korisničkim tipovima podataka - klasama
- Predstavnici objektno-orijentisane paradigme:
 - Simula 67, SmallTalk, C++, Eiffel, Java, C#,...

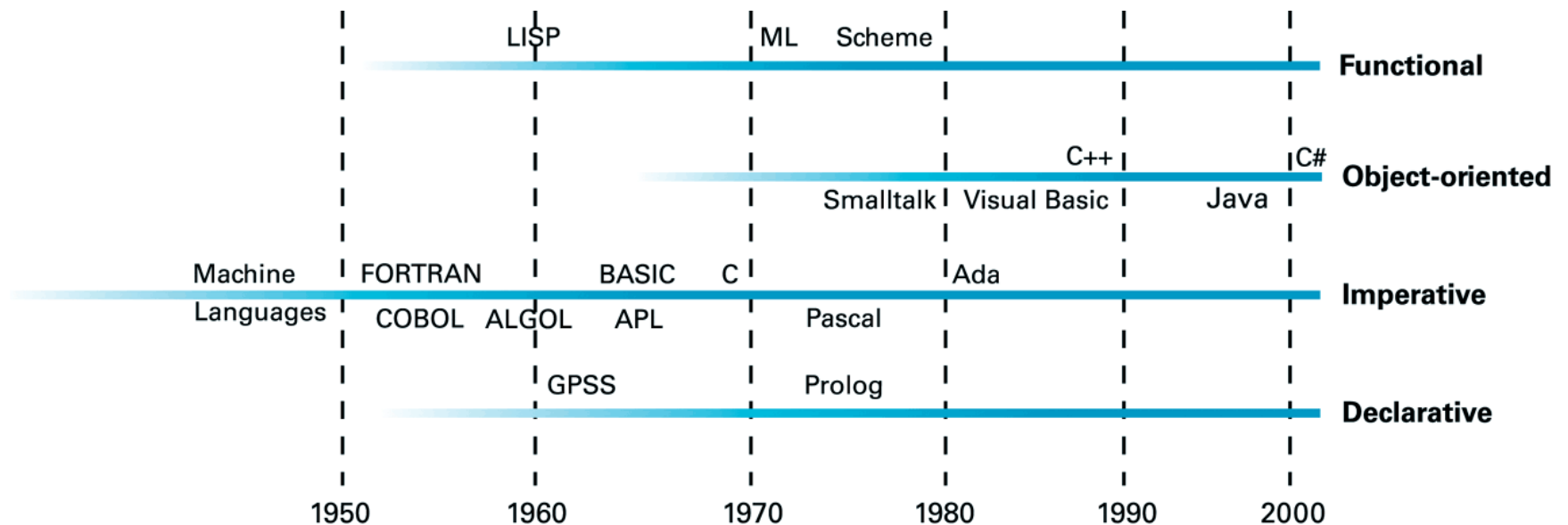
Funkcionalna programska paradigma

- Ceo program se svodi na definisanje i evaluaciju matematičkih funkcija
- Nema bočnih efekata: izlazna vrednost funkcije zavisi isključivo od ulaznih parametara
- Nema programskih struktura – petlje se zamenjuju rekurzivnim funkcijama
- Predstavnicima funkcionalnih jezika:
 - Lisp, Scheme, Haskell, ML, Scala, Ocaml...
- Lisp:
 - Jedina struktura podataka koja se koristi su liste
 - Podaci su nepromenljivi

Logička programska paradigma

- Bazirana na principima matematičke logike
- U programu se definišu:
 - Činjenice
 - Pravila zaključivanja
 - Upiti
- Izvršenje programa podrazumeva traženje odgovora na upite korišćenjem datih činjenica i pravila zaključivanja
- Predstavnicima logičkih jezika:
 - Prolog, Datalog, CLP, ILOG, Solver, ParLog, LIFE

Evolucija paradigmi programiranja

Sporedne programske paradigme

- Predstavljaju kombinaciju osnovnih paradigmi ili podvrstu neke osnovne paradigme
 - Komponentna paradigma
 - Konkurentna paradigma
 - Skript paradigma
 - Generička paradigma
 - Paradigma upitnih jezika
 - Reaktivna paradigma
 - Vizuelna paradigma

Razvoj viših programskih jezika

- **50-te godine XX veka**

- FORTRAN – FORmula TRANslating system, 1957, John Backus i IBM
 - Imperativni jezik
 - Kompleksna matematička izračunavanja (brzina i tačnost)
 - Statička alokacija memorije – memorijski prostor za ceo kod i sve podatke se rezerviše u fazi prevođenja
- LISP – LISt Processing, malo posle FORTRANa, 1958, John McCarthy i Paul Graham
 - Funkcionalni jezik
 - Interpretatorskog tipa
- COBOL – Common Business-Oriented language, 1959, Grace Hopper
 - Poslovni domen
 - Efikasno manipulisanje složenim strukturama podataka
 - Efikasan rad sa datotekama

Razvoj viših programskih jezika

- **60-te godine XX veka**

- ALGOL (58,60,68)
 - Uvodi rekurzije u imperativne jezike,
 - Definisan korišćenjem BNF
- Simula (Simula (1962) i Simula 67)
 - Prvi objektno-orijentisan jezik
- Basic (1964)
 - Vrlo prosta sintaksa, pogodan za učenje programiranja
- PL/I (1964)
 - FORTRAN + COBOL + SNOBOL+ ... + concurrency + ...

Razvoj viših programskih jezika

- **70-te godine XX veka**

- Pascal (1970)
 - Akcenat na strukturnom programiranju (korišćenje programskih struktura sa jednom ulaznom i jednom izlaznom tačkom),
 - Korišćen često za implementaciju kompilatora,
 - Širok spektar strukturnih tipova podataka: zapisi, skupovi, nabrojanja, intervali,...
- C (1972)
 - Imperativni jezik za sistemsko programiranje,
- Smalltalk (1972)
 - Potpuno objektno-orijentisani jezik
 - Razvijen tokom 70-ih, prva javna verzija Smalltalk-80
- Prolog (1972)
 - Najistaknutiji predstavnik logičkih jezika

Razvoj viših programskih jezika

- **80-te godine XX veka**

- C++ (1980)
 - Objektno-orijentisana nadgradnja programskog jezika C-a
- Ada (1983)
 - Razvijen za potrebe ministarstva odbrana SAD
 - Prva verzija podržavala modularno i paralelno programiranje
 - Verzija iz 1995. podržava i objektno-orijentisano programiranje
- MATLAB (1984)
 - Namenjen za numerička izračunavanja (podržava matrične operacije, sadrži veliki broj ugrađenih matematičkih funkcija, a novije verzije i ML algoritama)
- Objective C (1986)
 - Objektno-orijentisan jezik
 - Razvijen u okviru Apple korporacije
 - Namenjen programiranju macOS i iOS aplikacija
- Erlang (1986)
 - Funkcionalni programski jezik sa dobrom podrškom za konkurentno i distribuirano programiranje

Razvoj viših programskih jezika

- **90-te godine XX veka**

- Haskell (1990)
 - Funkcionalni programski jezik opšte namene
- Python (1990)
 - Jezik opšte namene
 - Ima elemente 3 paradigme programiranja: imperativne, objektno-orijentisane i funkcionalne
- Visual Basic (1991)
- R (1993)
 - Osnovna namena obrada velike količine podataka
 - Sadrži veliki broj ugrađenih metoda za statistička izračunavanja, vizuelizaciju podataka i ML algoritme
- PHP, Ruby (1995)
 - Skript jezici za programiranje serverske strane Web aplikacija

Razvoj viših programskih jezika

- **90-te godine XX veka**

- JAVA (1995)
 - Objektno-orijentisan jezik opšte namene,
 - Ima dobru podršku za distribuirano programiranje.
- Delphi (1995),
 - Objektno-orijentisana nadgradnja Pascal-a
- JavaScript (1995)
 - namenjen za programiranje klijentske strane web aplikacija,
 - tekuća verzija ES6 – multiparadigmska (kombinacija imperativne, objektno-orijentisane i funkcionalne paradigme)

Razvoj viših programskih jezika

- **XI vek:**

- C# (2001),
- Groovy (2003),
- Scala (2003),
- Clojure – dijalekat Lispa (2007),
- Go (2009),
- Rust (2010),
- Elixir (2011),
- Swift (2014),
- Hack – dijalekat PHP-a (2014),
- Elm (2019),
- ...